

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE A R.MOLDOVA

Prima instanță: Judecătoria Soroca (judecător Gh.Purici)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (judecători T. Duca,S.Procopciuc,A. Albu)

Dosarul nr.2ra-1593/14

Î N C H E I E R E

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ

14 mai 2014

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție, în componența:

Președintele completului

Ala Cobăneanu

Judecători

Vera Macinskaia, Dumitru Mardari

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de Ghimpu Lora și Ghimpu Tudor împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 04 februarie 2014, adoptate în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Ghimpu Lora și Ghimpu Tudor împotriva Elenei Ivanov privind recunoașterea contractului de vânzare-cumpărare a imobilului nr.44 situat în or. Soroca str. Luceafăr 22, valabil și retragerea vizei de reședință Eleni Ivanov,

a c o n s t a t a t:

La 08 august 2007 Ghimpu Lora și Ghimpu Tudor au depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Ivanov Elena în care au solicitat recunoașterea contractului de vânzare-cumpărare a imobilului valabil și retragerea vizei de reședință Eleni Ivanov.

În motivarea cererii au reiterat că în luna iulie 2003 au convenit cu Șarco Aliona condițiile de încheiere a contractului de vânzare-cumpărare a apartamentului nr.44 din str. Luceafărul 22, din or. Soroca, care aparține cu drept de proprietate Elenei Ivanov. Au transmis Alionei Șarco suma de 1500 dolari SUA, totodată părțile au întocmit și o recipisă care a confirmat faptul transmiterii banilor, iar ultima a transmis cartea de imobil, pașaportul tehnic și cheile de la apartament. Tot atunci, au convenit că perfectarea contractului de vânzare-cumpărare v-a fi întocmit la notar la întoarcerea în R. Moldova a Elenei Ivanov. Din momentul intrării în posesie apartamentul nr.44 din str. Luceafărul 22, or.Soroca au început îndeplinirea lucrărilor de reparație capitală, deoarece era în stare deplorabilă. La data stabilirii încheierii contractului de vânzare-cumpărare Ivanov Elena a invocat că costul apartamentului este unul mai mare din care motiv a mai pretins să i se mai achite o sumă de bani și a refuzat să perfecteze la notar contractul de vânzare-cumpărare. Pe parcursul anilor 2004-2007 au efectuat următoarele lucrări de reparație în apartament - schimbarea utilajului sanitar, instalarea gazoductului, instalarea sistemului de încălzire, schimbarea sistemului electric cu achitarea datoriilor pentru energia electrică folosită

de pîrîta în sumă de 580 lei, cu instalarea contoarelor de energie electrică și gaz, schimbarea conductelor de apă și reparația capitală a acoperișului.

Prin hotărîrea Judecătoriei Soroca din 29 decembrie 2007 acțiunea înaintată de Ghimpu Tudor și Ghimpu Lora a fost admisă.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 13 septembrie 2012 apelul declarat de Ivanov Elena s-a admis, s-a casat hotărîrea Judecătoriei Soroca din 29 decembrie 2007 și cauza a fost restituită spre rejudecare în aceeași instanță.

Prin hotărîrea Judecătoriei Soroca din 02 septembrie 2013 acțiunea a fost admisă, s-a declarat valabil contractul de vânzare-cumpărare încheiat între Ivanov Elena cu Ghimpu Lora și Ghimpu Tudor, OCT Soroca a fost obligat să introducă modificări în registrul bunurilor imobile în privința apartamentului nr.44 din str. Luceafărul nr.22 or. Soroca, la capitolul proprietar și temeiul înscrierii dreptului de proprietate.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 04 februarie 2014, a fost admis apelul declarat de avocatul Dorogan Nina în interesele Elenei Ivanov s-a casat hotărîrea Judecătoriei Soroca și s-a emis o nouă hotărîre prin care cererea de chemare în judecată înaintată de Ghimpu Lora și Ghimpu Tudor împotriva Elenei Ivanov privind recunoașterea contractului de vânzare-cumpărare a imobilului nr.44 situat în or. Soroca str. Luceafăr 22, valabil s-a respins.

La adoptarea soluției sale, instanța de apel a ajuns la concluzia că prima instanță, nu a verificat obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere eronată, concluzionînd că hotărîrea Judecătoriei Soroca din 02 septembrie 2013 urmează a fi casată.

La 17 martie 2014, avocatul Dlujanschi Elic în interesele recurenților Ghimpu Lora și Ghimpu Tudor a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea recursului, casarea integrală a deciziei Curții de Apel Bălți din 04 februarie 2014, cu menținerea hotărîrii Judecătoriei Soroca din 02 septembrie 2013.

În motivarea recursului recurenții au indicat că, decizia instanței de apel, este vădit ilegală a fost adoptată cu aplicarea eronată a normelor de drept material, nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și este pasibilă casării. Nu a constatat și nu a elucidat pe deplin toate circumstanțele pricinii dovedite prin probe veridice și suficiente. Condițiile privind vânzarea-cumpărarea apartamentului au fost indicate expres în recipisa întocmită și acceptate de către părți. Soluția instanței de apel este una greșită și cu erori care încalcă drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Prin referința depusă la 30 aprilie 2014 avocatul Dorogan Nina în interesele intimatului Ivanov Elena a invocat că decizia instanței de apel este legală și întemeiată litigiul fiind analizat sub toate aspectele. Instanța de apel a corectat erorile de drept comise de către instanța de fond. A pledat pentru inadmisibilitatea recursului.

Recurenții s-au conformat prevederilor legale și recursul declarat la 17 martie 2014 este depus în termen.

În conformitate cu art.432 Cod de Procedură Civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială

sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Analizând modul în care recurentul și-a exercitat dreptul la recurs, Colegiul consideră recursul drept inadmisibil din următoarele motive.

Potrivit art. 437 alin.(1) lit. f) Cod de Procedură Civilă cererea de recurs trebuie să conțină, printre altele, esența și temeiurile recursului, argumentul ilegalității deciziei atacate”. Totodată, participanții la proces sunt în drept să declare recurs numai în cazul în care invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) sau (4) Cod de Procedură Civilă. Astfel, recursul împotriva deciziei instanței de apel este o cale de atac de drept, vizând în exclusivitate legalitatea actului de dispoziție contestat. Colegiul constată că argumentele invocate de recurent în cererea de recurs vizează temeinicia deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond și ar putea fi încadrate temeiul prevăzut de art. 386 alin.(1) lit. b) Cod de Procedură Civilă, aplicabil doar procedurii de apel. Asemenea temei nu se regăsește în art. 432 Cod de Procedură Civilă aplicabil recursului.

Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Cod de Procedură Civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de Procedură Civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de Procedură Civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cu referire la argumentul recurentului privind aplicarea eronată de către instanța de apel a normelor de drept material, Colegiul menționează că în cererea de recurs nu se indică prin ce s-a manifestat aplicarea eronată a normelor de drept material și din care circumstanțe aceasta rezultă. Colegiul reține că acest argument al recurentului poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă că art. 6 paragraful 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva deciziei pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.

Astfel din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a apreciat probele din dosar și a aplicat corect normele de drept material și de drept procedural, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, ajunge la concluzia că recursul declarat de avocatul Dlujanschi Elic în interesele recurenților

Ghimpu Tudor și Ghimpu Lora nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de Procedură Civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de Procedură Civilă, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de avocatul Dlujanschi Elic în interesele recurenților Ghimpu Tudor și Ghimpu Lora se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Vera Macinskaia

Dumitru Mardari